

Meg kell javítani a Csepel Művek vízellátását

Honnan biztosítják a gyár vízszükségletét? — Negyvenhat kilométer hosszú vízvezeték-hálózat — Milliós értékek ömlenek a Dunába

A Csepel Művek súlyos gondja ma, a vízellátás. Elhanyagolt a gyári csatornarendszer. Szennyezett a kutak víze. Legtöbbje még fürdővíznek sem alkalmas. A vízellá-

tás üzemegészségügyi problémájáról dr. Sebestyén László üzemi főorvos, a vízellátás megjavításáról Beregszászi Sándor, az építészeti osztály vezetője adott tájékoztatást.

gyelemben kell venni a szigetszentmiklósi vízmű építési munkálatainál. Mindezek ellenére, meggyőződésem, hogy szakembereink kifogástalan,

ivóvízminőségű vizet nyerne majd a szigetszentmiklósi új kutakból — fejezte be nyilatkozatát az üzemegészségügyi szolgálat vezetője.

Egy súlyos örökség

— A Csepel Művek három helyről biztosítja a vízszükségletét — mondotta bevezetőben a főorvos. — A Dunából, az üzemi vízvezetékrendszerből. Egészségügyi hatóságunk megszabta, hogy a gyári fürdővíz ivóvíz minőségű legyen. Ennek a követelménynek azonban nem tudunk eleget tenni a jelenlegi vízrendszerünkkel.

A fémsókkal és kátránytermékekkel szennyezett víz

súlyos, bőrfertőzéseket okoz. Ezek a tények arra készítettek bennünket, hogy újfajta megoldásokat keressünk a vízellátás megjavítására. Tekintettel a gyárunkban tapasztalható vízhiányra, gondoskodnunk kell a jelenlegi vízrendszerünk fejlesztéséről. Kifogástalan minőségű városi vízvezeték-hálózatot kell megteremtünk; illetve az üzemi vízvezetékét a városi hálózatba kellene bekötnünk.

A szigetszentmiklósi kutak mentén...

Természetesen ez is feltételeket kíván. A szigetszentmiklósi vízmű csak abban az esetben egedélyezi, hogy a Csepel Művek vízvezetékét kössön a városi vízvezetékhez, ha első sorban előzőleg megkezdik a szigetszentmiklósi vízművek fejlesztését. Ezzel kapcsolatban érdemes fellapozni a Hidrológiai Közlöny múlt évi 5. számát. Ezeket írja a többi között: „A Budapestet elhagyó Duna keresztiszelvénye a balpartnál — a szigetszentmiklósi vízmű kutak mentén —, ké-

miai, biológiai és mikrobiológiai szempontból szennyezett. Különösen a parton lerakódó kátrány nehézségeket okozhat a Fővárosi Vízművek szigetszentmiklósi telepének fejlesztésében.”

Megoldásra vár tehát a gyári szennyvízcsatorna-hálózat megjavítása és korszerűsítése. Ennek fontosságát hangsúlyozza a múlt teljes örökségének felszámolása. Az eddigi vizsgálatok azt mutatták: a Csepel Művek csatornái fenoltartalmú szennyvízzel fertőzik a talajt és a Dunát. Ezt feltétlenül fi-

Annyi vizet fogyasztunk, mint Kecskemét

Milyen műszaki intézkedésekkel kívánják megjavítani a Csepel Művek vízellátását? — tettük fel a kérdést Beregszászi Sándornak, az építészeti osztály vezetőjének.

— Mindenek előtt jogosnak és helytállóknak tartom az egészségügyi szolgálat megállapításait, a gyári vízellátást illetően. Ahhoz azonban, hogy a bajok okát, nagyságát és a hibák megszüntetésének műszaki lehetőségeit áttekintsük, ismernünk kell közműveink adottságát.

Negyvenhat kilométer hosszú vízvezeték-hálózatunknak több mint a fele öltözőinket és mosdóinkat látja el a szükséges vízmennyiséggel, valamint

biztosítja az ivóvízellátást. A szennyvízcsatorna-hálózatunk 52 kilométer. Figyelemreméltó, hogy közműveink csaknem 40 kilométer úthálózat alatt helyezkednek el. Mindéből látható, olyan nagyszabású problémáról van itt szó, mintha hazánk egyik közepes nagyságú városának, például Kecskemétnek, vízügyi helyzetét vitatnánk.

Naponta annyi szennyvíz távozik el a Csepel Művektől, mint amennyi egy másfélmillió lakosú város házi szennyvízeiből összegyűl. Csaknem annyi vizet fogyasztanak gyáregységeink — az ipari vízzel együtt —, hogy rangsorban Budapest után következünk.

Nagyszabású terv az ivóvízellátás biztosítására

Közműveink hatvan évesek. Jelenlegi állapotukban azonban — részben az elhasználódás, részben a fenntartás hiánya miatt — nem megfelelőek. A közművek problémái közül legfontosabb az ivóvízellátás. Meg kell állapítanunk: gyárunk ivóvízének biztosítására a Duna víze nem jöhet számításba. Nem a mi gyáraink szennyeznek, hanem más csepeli üzemek. Azok is csak igen költségesen tudják ivóvíz céljára alkalmassá tenni a Duna vizét.

Saját kutjainkat — a talajszennyeződés miatt — ki kell kapcsolnunk a fürdő- és ivóvízellátásból. Egyetlen lehetőség van: csatlakoznunk kell a fővárosi vízvezeték-hálózatához. Mégpedig megfelelően kiépített, új vízvezeték-hálózattal. Ennek érdekében a csúcsidőben történő vízfogyasztáshoz megfelelő mennyiséget és nyomást biztosító magas tárolóberendezést kell üzembe helyezni.

Ezekkel a munkálatokkal —

közműveink adottságainak és az igények figyelembe vételével — terveket készítettünk. Mintegy 10 millió forint költséggel járulunk hozzá a fővárosi víztermelő telepek fejlesztéséhez. A Csepel Művek ivóvízellátásának biztosítására 38 millió forintot irányoztunk elő. 1965 végére — a tervek szerint — már megfelelő mennyiségű és minőségű vizet tudunk eljuttatni a fogyasztókhoz. A víz- és szennyvízhálózat felújításának terveit már ismertettük gyárunk dolgozóival, az üzemi lapon keresztül. Mindezek megvalósításához nem elég a 38 forintos beruházási összeg. A gyáregységek vízellátásának teljes megoldásához csaknem 200 millió forintra van szükség. Ahhoz, hogy ez a pénzügyi fedezet biztosítva legyen, szükség van a Csepel Művek vezetőinek, az Egészségügyi Minisztériumnak és a vízügyi hatóságoknak támogatására.

Szennyvízből fontos alapanyag

A Duna vízének szennyezettsége nemcsak helyi, hanem világviszonylatban is fontos probléma. Szennyezett érkezik a víz hazánkba Ausztriából, Csehszlovákiából és a Német Szövetségi Köztársaságból. A budapesti üzemek is fertőzik a Duna vizét, mivel jelentős mennyiségű szennyvizet eresztenek bele. Halasztást nem tűrő feladat tehát a Duna vizéből kivonni a káros szennyeződéseket. Ezzel kapcsolatban a Csepel Művek széleskörű feltáró munkát végzett, hogy megállapítsa a Dunába ömlő szennyvizek tisztításának lehetőségeit. Alapos, átfogó terv készült a szennyeződések kivonására. Ennek megvalósítása népgazdasági hasznot is eredményez.

Az egyébként káros szennyeződések milliós értékeket is jelentenek. Ennek megfelelően a szennyvízben eltávozó révéből az Elektrodagyárban fekete vasoxidot gyártanak. A hirtelre érkező iparban nélkülözhetetlen alapanyag előállítására évente több millió forintos import-megtakarítást jelent. Tervezik a fenolok és kátrányok kivonását is. A szennyvíz elvezetésére és tisztítására mintegy 20 millió forintot fordítanak a második öt éves tervben. A vízgazdálkodással foglalkozó mérnökök és orvosok most azon fáradoznak, hogy a Csepel Művek vízellátását a legrövidebb időn

belül megjavítsák — fejezte be a beszélgetést Beregszászi Sándor mérnök.